

” Gammelt og Nytt ”

Nr.3 - 2013

Medlemsblad for Båtsfjord Historie og Museumslag

Offisiell åpning av ny asfaltert veien til Syltefjord

Varaordfører Anne Olafson, ordfører Geir Knutsen og pensjonist Sigurd Løkås

Onsdag 28. august var det offisielt åpningen av asfalten på veien til Syltefjord, med snor klipping av ordfører Geir Knutsen. Ca. hundre stk. var møtt opp og etterpå kjørte dei i kolonne gjennom den naturskjønne dalen ned til Syltefjord hvor det ble servert kaffe og kaker på Sommerkafeen.

Nu er det bare ca. 17 km igjen før den store rundkjøringa er ferdig. I 1935 skrev han Margido Olsen et innlegg i Finnmarken om hvor stor betydning veien ville ha for Vardø – Syltefjord – Båtsfjord. Og lengere er vi ikke kommet!

2000 båter med 5500 mann deltar i Finnmarksfisket.

Prisen 6 – 7 øre kiloet.

Fiskeflåten i Finnmark er nu øket til 2000 båter med 5500 mann.

Bare to kjøpe fartøier er kommet. Fangstene kjøper av 195 fiskeoppkjøper på land. Største belegg av båter har fiskeværene Båtsfjord, Berlevåg og Kjøllefjord.

Fiskeprisene er uforandret med 6 – 7 øre kiloet. Det fiskes jevntn bra over hele Finnmark.

Kjøllefjord 2. april 1933

Finnmarken for 50 år siden- Tyveri av granater i Båtsfjord

Det viser seg at det slett ikke var et vanlig lager granaten var stålet fra, men at lagret var et gammelt våningshus hvor hvem somhelts kunne bryte seg inn med bare never, sier politibetjent With til Finnmarken

Tidligere er det meld at barn kan stå bak, men det er det vanskelig å si noe bestemt om nå.

September:

I det gamle Norge var Fiskemåned et vanlig navn på september. Det hadde sammenheng med at den livsnødvendige høstsilda ble fanget på denne tiden. I flere deler av landet ble måneden også kalt Haustmåned. Midt i september kom ofte de første kuldenettene, og det var snøfall.

September var en travelt måned fra gammel av. Buskapens kulle i hus, kornet skulle berges, og det var viktig at det var nok vann ved møllene til å drive kvernsteinene når rug skulle males til brødmel. September var opprinnelig den syvende måneden i det gamle romerske kalenderen. «September» er avledet av «septem» som betyr syv.

Brød og kaker
som virkelig smaker —
er fra

GUDM. GOTLIEBSEN

Annose 1962

DAGJOURNAL VED BÅTSFJORD STATION MARTS 1890..

30/3. Kl 2 aften ankom telegrafinspektøren og fisketelegrafist Karl Abel til Båtsfjord.
31/3. gjordes bateriet og stationen for øvrig i stand, og da nogle telegrammer blev
indleveret, besluttede inspektøren at disse ekspederes og stationen foreslåes åbnet
i dag.

APRIL:

1/4. I følge telegram fra direktøren åbnes Bfj.-stationen først i dag. Regnskab for
marts blir altså ikke at aflegges.

2/4. I dag indkom ca. 30 både, mest hjemmehørende i Vardø. Beretter fisk udenfor
Makur og Bådsnæringen, men dårlig fangstveir. Enkelte både omkr. 400 torsk.

3/4 . Inat reiste inspektøren til V. Bruuns fangstbåd har fået finhval. Storm og
snekave. Neste dag, fremdeles uveir, så ingen båd ute. Kun et par Vardøbåde
våvede sig at seile hjem, tråds storm og sjøgang. Den 8/4 våvede nogle både sig ud,
trods storm og nogen sjø. 9/4 Nogle både opkomne, beretter fisk her udenfor, men
uveir hindret ordentlig forsøg. Neste dag, alle både udreiste. Også den 10de er godt
veir og alle både er udreiste.

12/4. En del både opkomne med fangster på op til 1400 på 1 ½ døgn.

15/4. Vedvarende uveir. På havnen ca. 100 både, - fra Syltefjord, Hamningberg,
Vardø, Kiberg og Varanger, hvor intet fiske. Her udenfor har man merket adskillig
fisk, men det urolige veir har hindret ordentlig fangst. Fra Berlevåg, Gamvik og
Mehavn berettes om rig fiske, så en del af bådene østenfor er reist vestover.

19/4. En del både er opkomne med 1-døgnsfangst fra 300-500. Fisken ganske nær
land hvor små, lenger ude, større. Veiret urolig.

22/4. Godt fiske og nær land. Prisene, som hittil har været 5 øre pr. kg., er nu sunket
til 4 ½ og 4 øre, samt på tall= 8-9 kr. pr. 100 stk. Leverpris= kr. 7 pr. hl.

24/4. Rigt fiske nær land. Bådene kommer lastede efter kort tids fravær. Fisk trukket
lige indtil Rubbedalen.

26/4. Fremdeles godt fiske, dog mindre end før. Fra Makur berettes at fisket smådt
for bådene der.

30/4. Fisket noget ugjevnt. Få fremmede både her. Kun af og til enkelte der kommer
ind for uveir. Da der fiskes godt både vesten og østenfor, er det rimelig at fiskerne
sjelden søger ind her, thi man frygter for små priser, da der kun er 2 landkjøbere, og
disse ikke kan ta imod så meget af gangen.

Opfisket, 70.000. Leverkvantum 280 hl. Priser: 8 og 4 øre pr kg. Lever 7, Bruuns
fangstbåd har fået 2 finhval. Sørensen to både har 8 hval til sammen. 111 afs.
takserede telefoner i denne md. mot 119 samme tid i fjor. (Det er første gang det
sees killopris for torsk

Grasrotandelen

Husk at du kan gi Grasrotandelen din til Båtsfjord Museum og Historielag

SYLTEFJORDELVA OG ORDO

Da undertegnede kom til Båtsfjord i 1971 var Syltefjordvassdraget en typisk sjørøyeelv. Dette har dessverre endret seg og en periode har det vært lite sjørøye og laks i vassdraget!

I Ordo-vannet blei det tidligere drevet et utstrakt utfiske av storøye, noe som førte til at vannet blei full av smårøye som også spredte seg til elva, med det resultat at laksebestanden ble på et relativt lavt nivå.

Noen medlemmer av Båtsfjord Jeger- og Fiskeforening syntes at dette var for ille og begynte med utfisking av smårøye i Ordo med not. Dette viste seg å være arbeidskrevende og ga lite resultater.

Rundt år 2000 startet foreninga opp med rusefiske, representert ved Kurt Eriksen, Trond Ivar Pedersen, Vidar Eriksen + Thor-Anders Eriksen, der Båtsfjordbruket var så raus og stilte med agn til rusefiske. Dette viste seg å være veldig effektivt, og allerede første "driftsår" ble det tatt opp ca. 78.000 eksemplarer!!

I dag er det tatt opp +/- 500.000 eksemplarer, noe som har fått stor effekt på laksebestanden i Syltefjordelva! I fjorårets sesong blei det tatt opp ca. 5.400 kg og rapporter fra årets sesong ser ut til å bli godt over 4.000 kg!! Hvis dette blir trenden i årene fremover har foreninga fått ei elv med en solid gytebestand. Dette kan også bekreftes gjennom prosjektet med kameraovervåking, der vi sannsynligvis har et gytebestandsmål som er 3 ganger høyere enn det som har antatt gjennom de

registreringer vi gjorde med dykking tidligere. Nå har vi fått et verktøy som gir et mer rett bilde av tilstanden i elva !

Foreninga har også fått på plass en "Driftsplan" for elva, kart over elva med kulper er på plass, merking av kulper samt Web-side (www.batsfjord.com) er også kommet i drift. Her trenges det innspill for å få denne til å bli informativ!

I tillegg til laks blir det nå registrert flere sjø-røyer samt at den litt store elve-røya er kommet tilbake, da flere eksemplarer av denne er landet i årets sesong.

Foreninga er nå i kontakt med en forsker som skal se nærmere på hva som skjer i Ordo-vannet, da det er her mye av livet i elva "styres". Her vil det bli drevet med fiskeprøvegarnserier av ulike karakterer, der det vil bli utarbeidet en rapport som inneholder analyser av dette arbeidet, som skal gjennomføres i nærmeste fremtid ! Det ser ut til at Båtsfjord har fått seg et skikkelig trekkplaster blant sportsfiskere i både Norge og blant utlendinger. Viktig at vi har "vett" til å ta vare på vassdraget, slik at kommende generasjoner får nytte godt av dette!!

Torbjørn Tangen

Til Skansen kommer folk
fra fjern og nær,
og alle er kledd i Kjeldsens klær !

D. KJELDEN & CO.

Anno 1962

Erstatningshurtigruta tok seg fram tross miner, undervannsbåter og fly.

Et dramatisk kapitel om rutefarten på Finnmarkskysten. Under siste krigen ble det sivile skipsfarten på Finnmark oppretthold med skøyter og ishavsskuter.

Den 10. september i 1941 gikk d.s. Lofoten som siste ordinære hurtigrute østover fra Honningsvåg. Skipet gikk ruten ut til Kirkenes under stadig føling med pågående krigshandlinger. Da skipet den 12. på vestgående befant seg utfor Syltefjord, ble det angrepet med kraftig kanonild fra en ubåt. Lofoten satte farten opp til 16 knop, hvorved ubåten snart ble akterutseilt og skipet slapp uskadd fra affæren. Utenfor Berlevåg fikk Lofoten rapport om at d.s. Ottar Jarl var senket utenfor Omgang et par timer tidligere og at besetningen var brakt inn til Gamvik. Lofoten anløp Gamvik, tok med de skipbrudne og fortsatt reisen til Mehamn hvor den ble liggende til 23. september. Samtidig som Lofoten ble angrepet på Øst-Finnmark avgikk d.s. Richard With sørover fra Honningsvåg, men møtte ved Rolfsøy sin skjebne og ble senket av en ubåt. Dermed ble Lofoten den siste sørgående ordinære hurtigrute. Hurtigrutefarten nord om Tromsø opphørte, og en ny fase i norsk rutefart på Finnmark inntrådte.

Uten å gå i detalj må det kunne sies at det var nok ingen som hadde tenkt seg at erstatningsrutene skulle klare jobben så godt som de gjorde. Det forholdsvis gode resultat må i første rekke tilskrives de mange dyktige førere og besetninger, som tross alle hinder Hindringene var både mange og store. Utenom krigsfaren så som miner, undervannsbåter og fly, måtte man også kjempe mot uvær og mørke gjennom den lange vinter. Man kan nolunde tenke seg hva det ville si, når disse små fartøyer seg fram gjennom vinterstormene langs en kyst hvor våre store hurtigruteskip ofte ble liggende værfast. Fyr og led lykter var som oftest slukket, så man måtte la det stå til i håp om at muligens kunne bli et gløtt, så man kunne finne opp til havn. Grunnstøtinger, kollisjoner eller større havarier forekom nesten ikke. Derimot fant det sted noen alvorlige krigsforlis. Det var "Vårland" ved Kjølnes den 19. januar 1942, "Moder II" ved Kiberg 7. mai 1944 og "Uløy" ved Havningberg den 7. juli 1944. Utenom dette var det både fly og ubåtangrep mot en rekke av erstatningsbåtene.

Mye bråk var det også med tyskerne, hird og sivile nazister som ved herrefolkets hjelp ville tvinge seg med båtene på tross av at de var mer enn overfylte. Mange ganger måtte passasjerer gå fra borde. I flere tilfeller forsøkte skipperne å sette seg mot dette, men de fikk da smake tyske knyttnever eller geværkolber.

Flere av erstatningsbåtene ble vitne til torpederinger, og der man kunne komme til, forsøkt man å yte hjelp til de skipbrudne.

Som tidligere nevnt krigsforliste m.k. "Uløy" utenfor Hamningberg den 7. juli 1944. Om denne hendingen avga styrmann Andreas Johnsen rapport som gir et klart bilde av de dramatiske hedninger som denne og andre erstatnings båtene var utsatt for. Rapporten lyder i sin helhet:

"Uløy"131 bruttotonn gikk bare en tur i erstatningshurtigruta Tromsø – Finnmark.

Avgang fra Vardø kl. 14.00 til Båtsfjord. 8 manns besetning og 27 passasjerer ombord. Passasjerene ble før avgang gitt de vanlige instruksjoner om hvordan de skulle forholde seg ved flyangrep, og to luker ble tatt opp, så at det foruten maskinnedgangen var adgang til lasterommet for dekning. Kl. 16,20 ble fartøyet angrepet av 4 fly i lav høyde med bomber og mitraljøser. Flyene ble iakttatt over Havningberg, hvorfra de kom rett ut mot fartøyet og åpnet angrep øyeblikkelig. Så hurtig som mulig søkte de ombordværende dekning i lasterommet og maskinrommet. Flere personer nådde dog ikke så langt, men ble drept allerede under begynnelsen av angrepet. Flyene gikk på linje i en sirkel rundt og beskjøt de stadig. Angrepet varte i ca. 10 – 15 minutter. Det utbrøt brann i lasterom og kabelgatt. De passasjerene som søkte dekning i lasterommet måtte opp igjen mens angrepet sto på.

Styrbord livbåt ble satt ut og alle barn og kvinner som var i livet, unntatt en dame, Astrid Brenvet og hennes 13 års gamle sønn, som var så lemleste at en overføring syntes umulig, ble satt i båten og forøvrig ble den bemannet med sårende og to friske av besetningen, i alt 15 personer. Båten var gjennomhullet av flere treff, men fløt på tankene hvorav flere var uskadd. Skipper Matis Nilsen, jeg og to av passasjerer var igjen om bord, samt 8 sårende som ennå var i live, hvorav 3 av mannskapet. Et hvert forsøk på slukning var ugjennomførlig da slangene var gjennomskutt, foruten at stigerøret på spylepumpen i maskinen var avskutt. Brannslukningsapparatet var skutt i stykker. Rorledningen var avskutt og roret lot seg ikke bevege, så det hadde også sannsynligvis fått skader undervanns. Det eneste som kunne tenkes i farten å benyttes som nødror var lossebommen, men det viste seg å være avskutt i tre deler. Fartøyet lå mot havet i nordost retning, vinden inn et par streker aktenfor tvers. Ved å bakke maskinen og således nærme oss land, brakte vi fartøyet i en uheldig stilling, med baugen rett mot vinden, hvorved brannen lettere spredte seg akterover. Vi måtte da opprettholde farden forover i maskinen. I mens fikk de sårende den behandling som kunne gis, hvilket besto i å overbinde avrevne lemmer for å hindre blodtap. Alle levende ble iført livbelter og kastet på sjøen, da ilden hadde bredt seg så meget at fartøyet måtte forlates, antagelig 15 – 20 minutter etter at livbåten var satt ut. Under dette arbeidet hjalp særlig den ene av passasjerene, herr Emil Johansen, Vardø til.

En passasjer, navn og bosted ukjent, samt best mann Magne Nilsen Rotsund, døde mens de lå i sjøen av sine sår. Etter ca. 45 minutter kom hjelp til

M:K."Steinsfjord" første folkene fra livbåten som hadde rodd mot land og så ut og hentet de som lå i sjøen, samt en tysk hurtiggående motorbåt. De to lik ble dog ikke funnet. De ble forlatt da de døde, da vi vil se å holde oss i nærheten av vraket for sikrere retning.

De overlevende ble brakt til Vardø hvor de fikk hjelp og de hardt sårende ble senere overført til Syltefjord hvor to av de reddede døde senere.

All last og post samt mannskapets og passasjerenes effekter ble tilintetgjort av varmen. Av papirer berget jeg dagboken og passasjerlisten med meg, men mistet dem da jeg måtte springe på sjøen. Av andre ting som var i mitt verge og gikk tapt, var 600 kroner som jeg hadde mottatt til oppe bevaring av en passasjer, herr Bjørn Haave, Nygata 10. Trodheim.

På stein over "Uløy" – graven i Vardø står femten navn, og i Sjøfartskontorets liste er notert at femten omkom - tre av besetningene og 12 passasjerer Det er spørsmål om det ikke var seksten.

Finnmarken tirsdag 30. juni 1959

Les mer om erstatningshurtigrutene i boka «Rutefart og Krig i Nord – Norge» av Einar B. Larssen. Og «Langs Kyst» av Trygv Nordanger. Begge bøkene kan få lånes på Båtsfjord Folkebibloteket.

All trim som ikke er erotisk betinget, er jeg imot.

Piloten

Piloten hadde nettopp landet og glemte at intercommen stod på. Han utbrøt, "Nå skal jeg først på driteren, og etterpå skal jeg feie over den nye flyvertinnen." Da flyvertinnen hørte dette over høytalersystemet ble hun flau, og sprang fremover mot cockpiten. Dessverre snublet hun og ramlet langflat utover midtgangen. Da utbrøt en eldre dame: Du har god tid, han skulle drite først.....

Bare veloppdragne piker skriver dagbok. De andre har ikke tid.

Kvinner er den eneste hobbyfisker som bruker seg selv som agn.

Forelegg.

Ulf Olsen, f. 30/4 - 1940, Seida, f.t. Båtsfjord,

forelegges med dette for overtredelse av lov nr. 1 av 21/ juni 1912 § 69 jfr. § 68 jfr. trafikkkreglenes § 32, punkt 4 som fastsetter at sykkel skal i mørke og i usiktbart vær ha tent lykt foran, festet på sykkel,

derved at han tirsdag den 4. oktober 1955 ~~KIKK~~ kl. 1805 i Båtsfjord ble påtruffet på gaten utenfor telegrafan, med sykkel uten tent lykt foran på sykkel.

en bot til statskassen av **kr. 25,-**

femogtyve kroner,

eller hvis boten ikke erlegges, en straff av **5 - fem** dagers fengsel.

Han oppfordres til innen

å erklære om han vedtar forelegget. Slik vedtagelse kan skje til undertegnede eller til lensmannen enten muntlig eller skriftlig ved påtegning og tilbakesending av det ene eksemplaret.

Hvis forelegget ikke vedtas, oppfordres han til innen samme frist for politiet å oppgi hvilke vitner han ønsker avhørt.

VARDÖ POLITIKAMMER, den **7. oktober 1955.**

Foranstående forelegg vedtas.

Carl A. Wendt
pfm.

Båtsfjord, den **18. oktober 1955.** **KL. 1720.**
(sted) (datum)

Til Fitterlighet:

Edvin Bardosen.
politivetjent.

(underskrift).

Verge.

Kongens sølv til Hamningbergs jordmor.

Sammenfattet av: Ståle A. Olsen

Den 01. juli 1928 ble Kongens fortjenestemedalje i sølv tildelt jordmor Catrine Olsen i Hamningberg for hennes årelange tjeneste som jordmor i Tranøy og Hamningberg.

*Kongens fortjenestemedalje
i sølv.*

. Catrine Olsen eller Katrine Marie Nicolaisen Olsen ble født 14. april 1862 på Dyrøy i Troms. Hun var datter av gårdbruker og fisker Nicolai Carstensen og Oleanna Kristine Svendsdatter. Oleanna døde i barselseng en stund etter Katrines fødsel.

Katrine bodde i sine første leveår på Bjerkebakken samme med sin far, senere også med sin stemor Ingeborg Sofie Magnusdatter, stemorens far Magnus J. Magnussen fra Bodø og sin stebror Martin Johan Nicolaisen. På Bjerkebakken hadde de en hest, fire kyr og seks sauer, de hadde også marker med bygg og poteter. Familien flyttet senere til husmannsplassen på Hundstrand like ved.

Når Katrine var 13 år var hun tjenestepike på hovedgården på Hundstrand hos familien Jens Pettersen med deres 5 sønner.

Kanskje var det morens død i barselseng som gjorde at Katrine følte seg kallet til å bli jordmor. Hun ble iallfall uteksaminert fra Statens Jordmorskole i Oslo i 1884.

15. november samme år ble hun ansatt som jordmor i Tranøy, der hun de første 3 ½ årene betjente hele 4 kirkesogn, nemlig Tranøy, Dyrøy, Sørreisa og Eide, som i dag utgjør tre kommuner.

Sjøen var hennes fremste transportvei, ofte gikk ferden i åpne 3 – 4 roms nordlandsbåter. Om vinteren gikk hun både 1 og 2 mil på ski, og på sommeren til fots på stiene, da det ennå ikke var veier. Flere ganger hendte det at hun måtte være hjemmefra i både 5 og 6 døgn.

13. september 1890 giftet hun seg med Olaus Akim Olsen fra Sørreisa, han var født 28. juli 1858 og var sønn av Ole Agermann Olsen og Golla Birgitte Johansdatter Brox Trane, begge fra Dyrøy i Troms. Bare 10 måneder etter at de giftet seg fikk de sin første sønn Obert Gunnerius Olsen. To år senere fikk de nok en gutt, nemlig Nerdrum Olai Olsen, som blant annet er far til Leif P. Olsen i Båtsfjord.

I september 1896 ble hun konstituert som jordmor i Vardø by, hvor hun virket i 2 år. Hær fødte hun sin tredje sønn Odleif Konradi Olsen, som desverre døde av hjertefeil bare 20 år gammel i 1918.

Hun ble ansatt som jordmor i Hamningberg i 1898, der hun hadde ansvaret for hele dagens Båtsfjord kommune. Denne stillingen skulle hun inneha til hun måtte gå av for aldersgrensen da hun fylte 65 år i 1927. Hun hadde da virket som jordmor i til sammen 43 år, hvorav 31 år i Vardø og Hamningberg. Men da det var vanskelig med å få ansatt ny jordmor fungerte hun som vikar i stillingen etter dette.

Katrine foretok også hjemmedåp i området i mangel på egen prest. Familien bodde i Hamningberg i et tømret hus med gress på taket og tilhørende fjøs, dette stod til venstre for Nerdrum Olsen huset (som ble oppført i 1928) like ved Hamningberg kapell. I dag står Bjørn Bertheussens hytte på denne tomten.

I Ordfører Johan August Abrahamsens påtegning til søknaden om Kongens fortjenestemedalje står det opplyst om at Katrine har tatt i mot cirka 800 smårollinger, av disse hele 450 hjemmehørende i Hamningberg og kun tre ganger av disse har hun måtte ha assistanse fra lege. Videre har hun foretatt 388 førstevaksinasjoner og 450 re-vaksinasjoner i Vardø Herred, de siste i 1909 på grunn av frykten for koppersmitte fra Russland.

I 1912 da hun var 50 år gammel, skulle en hel del barn vaksineres. Da gikk hun til fots 12. og 13. oktober over fjellet fra Båtsfjord til Makkaur, Makkaurssandfjorden, Syltefjord og Indre Syltefjord. Ordføreren skriver: «En meget respektabel prestasjon, selv for en mand».

Videre skriver Ordføreren: «Hun har i stor utstrekning ydet hjelp naar det gjalt saar og verkfingering og idet hele været stedets «Medicinmand»».

Katrine skal visstnok bare ha vært syk en gang i sitt liv, dette var i 1916 da hun lå i en måned med en forkjølelse som hun pådro seg i sitt virke. I påtegningen fra 1928 nevnes det at hun er frisk og rørlig, at hun aldri har

kjent gikt og kan lese alminnelig skrift i godt lys uten briller. Samt steller sitt hus og fjøs. På denne tid var hun 66 år.

Til slutt skriver Ordføreren at hun er utmerket godt likt på stedet og at alle uttaler sin store anerkjennelse over den dyktige måte hun har skjøttet sitt verv.

Etter uttalelser fra Distriktslegen i Vardø, Fylkeslegen, Finnmark Fylke, Medicinaldirektoratet samt Ordfører Abrahamsen i Vardø Herred, blir Katrine tildelt Kongens Fortjenestemedalje i sølv den 01. juli 1928.

11. mars 1929, dør Katrine Marie Nicolaisen Olsen i en alder av 67 år, hennes mann Olaus dør to år senere 73 år gammel.

Katrine M. Olsen

Annonse: 1963

Fiskere ! Har åpnet kjøp i Smalfjord av fisk for henging, salting og ising. For tiden godt juksafiske på Tanafjorden. Kom innom !

Hagbart Nilsen A/S

35 år siden Operasjon «Båtsfjord»

Av Bernard D. Lyng, D-43

De fleste av oss har nok hørt om flyselskapet «Norwegian». På kort tid har det etablert seg som en av hovedaktørene i det norske flyrutenettet.

Bernhard D. Lyng og Bjørn Kjos foran helikopteret de allikevel ikke fikk hoppe fra.

De færreste har imidlertid kjennskap til at selskapets hovedeier og styreleder, Bjørn Kjos, har vært ivrig medlem av Bodø Fallskjermklubb. Ikke nok med det, han ledet i sin tid klubbens kanskje mest bemerkelsesverdige fallskjermoppvisning. Vi må tilbake til 1971. Jagerflyger og tidligere fallskjermjeger, løytnant Bjørn Kjos, samt daværende radarflyger og løytnant Bernhard Lyng ble av klubbens ledelse tatt ut for demo over Båtsfjord i Finnmark. Foranledningen var Fiskernes Dag den 20. juni 1971, og hopperne skulle få gratis reise og hoppløft med Helikopter Service sitt store redningshelikopter.

Bodø Fallskjermklubb skulle få hele kr. 400,- for demoen.

Fiskerne skulle i tillegg til fallskjermhoppvisningen også få innsyn i Redningshelikopterets fortreffelighet under ledelse av justisdepartementets representant, politifullmektig Høydal. På turen nordover ble imidlertid nevnte politifullmektig overbevist av helikopterets flyger, Per Tjetland fra Rogaland, om at fallskjermhopping var sidestilt med katastrofe, og at fallskjermhoppere hadde særdeles lav

intelligens. Vi kom dermed fram til Båtsfjord med hoppforbud fra redningshelikopteret.

Nå var gode råd dyre...

På havna lå en sivil singel-Otter på flottører forankret. Flygeren, en fargerik og særdeles positiv kar som kunne ta raske sjefsavgjørelser, visste råd. Flyet skulle jo tilbake til Kirkenes – han kunne jo ta av dørene på denne turen – litt kald luft fra Barentshavet skadet jo ingen! – så kunne han klatre opp i en venstresving, være over havna i 3000 fot – vi kunne hoppe, og han kunne fortsette til Kirkene. Dessverre hadde han marginalt med fuel, så vi måtte nok sløyfe kast av vinddriver, men det var vel ikke så nøye på en oppvisning!?? De to særdeles erfarne hopperne, som aldri hadde medvirket i en fallskjermoppvisning tidligere, og som hadde henholdsvis 65 og 108 hopp med rundkalott, ble svært glade for dette tilbudet.

Vinden var ca. 12 knop og skydekket var brukket i ca. 4000 fot. Riktignok var havna stappfull av fiskefartøy, hver med minst 2 master, og den nye moloen stappfull av mennesker. Det måtte bli vannlanding lengre ute med våtdrakt – og hoppstøvler for sikkerhets skyld.

Det gikk ikke an å hoppe direkte fra flyets dør. Flottørene stakk for langt ut. Dermed måtte vi forberede oss på å klatre ned en ca 1,5 meter lang stige mens flyet enda steg. Dette var nytt for oss.

Kjos satt helt fremme i cockpit under oppstigningen, med øynene klistret på høydemåleren. Lyng klamret seg til fast ved flyets utgangsdør. UT! Roper plutselig Kjos og kommer styrtende nedover flyets midtgang. Lyng begynner den strabasiøse klatreturen ned stigen til flottøren. Vindpresset gjorde det helt naturlig å hoppe mellom flottørene. Resultatet var at Lyng først traff diverse barduner innen han forlot flyet i ukontrollert fritt fall. Kjos valgte visst en alternativ rute ut.

Hvor hang vi?

Uten vinddrivere og påfølgende spotting hang vi merkelig nok i ca 3000 fot like nord for Båtsfjord. Nordavinden var ganske sterk i høyden og førte oss raskt mot havneområdet. Vi kom til å klare det!! Vannlanding i havna!! Vi løsner som foreskrevet på seletøyet. Vår herre ville det imidlertid annerledes. Et kraftig vindkast fører Lyng rett inn i publikum, der han foretar et praktfullt landingsfall over en gammel damesykkel. Kjos kjører PCen (forkortelse for Para Commander) medvinds og lander med et brak på moloens ytterste stein. Ordføreren i Båtsfjord er særdeles imponert. Han inviterer oss på formell middag samme kveld. Men akk, vi må nok ta redningshelikopteret tilbake til Bodø. Ordføreren: «Dokker e tulljot, her e 600 flere kvinnfolk enn menn!» Det var den gangen fiskefiletindustrien gikk for fullt.

Styre i BHML.

Styret i BHML består av Alex Bolle leder, Randi Sæter kasserer, Torbjørn Tangen sekretær, Ståle Olsen og Gerd Karin Tobiassen styremedlemmer. Varamedlemmer er Bodil Persen og Karianne Marcussen.

Ektemenn er som regel gode elskere, når de bedrar sine koner.

Medlemmer.

Båtsfjord Historie og Museums lag har pr. i dag 63 medlemmer, men ønsker oss flere. **Bli medlem du også!**

Medlemskontingenten for 2013 er kr. 300, -, for alle medlemmer
Som medlem vil du få tilsendt medlemsbladet ” *Gammelt og Nytt*”. Som kommer ut 4 ganger i året. Medlemskontingenten kan du sende til Båtsfjord Historie og Museums lag .Lensmannsgata 4. 9990 Båtsfjord.
Bankkontonr.:4930.12.9290

Menn beundrer gjerne dyktige kvinner, bare de ikke jobber i samme bransje.

Etterlysning!

Har du bilder eller ting som du vil gi til Museumet, ta gjerne kontakt, eller kom å besøk oss i Lensmannsgata, 4
Eller du har ei god historie eller avisutklipp som du vil dele med oss?

Mange menn skulle vært gift, bare ikke tjuefire timer i døgnet.

Stoff til bladet

Har du stoff eller bilder som vi kan bruke i bladet, kan du sende det på mail til abolle@online.no eller til Alex Bolle Postboks 137, 9991 Båtsfjord. Alt stoff taes i mot med takk. Du kan også ta kontakt på mobil 91 77 52 92.
Neste nr. vil komme ut i desember 2013. Stoff til bladet må sendes innen 1. desember 2013

Lenge leve den lille forskjellen, særlig når den ikke er for liten.